

Capella de la Mare de Deu dels Desemparats

L'Air Bag va ser la salvació de la "xofer" Víctimes: arbre, farola i jo, si hi hagués estat

esteve@roure.cat

<http://roure.cat/historia-catalunya.pdf>

PASSEIG DESEMPARATS

Passeig abans, ara és per a tot. 3 hores atrapat Recuperem

L'Estat Català

3/11/2020 n° 198

PARAFRASEJANT

He somiat ...

(agost 2008)

He somiat una vegada més. Sol ser quan menjo massa per sopar. Quatre cigrons mal comptats en un plat petit a penes cobrien un sol nivell, un tall de vedella procedent d'unes restes de rosbif, per tant, molt prim i refregit amb tres o quatre trossos de bolets molt petits. Poc pa, quasi gens i un got de vi. No vaig voler un flam d'aquells de la Cooperativa de Guisona, que són tan bons. En prendre una tassa d'herba cuita, em vaig menjar mitja dotzena de galetes sense adonar-me'n.

És poc, però encara és massa; per sopar hauria de menjar com a molt una poma o una pera o un plàtan o un flam. Aquesta vegada recordo perfectament el somni; en despertar-me he procurat retenir-lo, cosa que hauria de fer sempre.

Estava dret amb uns amics, que no sabia dir qui eren, quan he vist una senyoreta que sortia d'una pastisseria i, de sobte, es girava per a tornar-hi a entrar. Portava en una mà una safata d'aquelles on els pastissers posen les pastes. En girar-se, s'ha entrebancat amb l'escaló de l'entrada i ha mig caigut, tot intentant mantenir la safata en posició horitzontal. En adonar-me'n he corregut per ajudar-la a aixecar-se, amb tan poca traça que he provocat que la safata i el seu contingut s'escampessin pel terra. Si de tot primer la senyoreta m'havia mirat amb agraïment, en veure l'escampadissa del contingut de la safata m'ha dirigit una mirada de reprovació, com les que sovint em fa quan no faig el que ella creu que hauria de fer i se n'ha anat enfadada.

Com que m'he pensat que l'incident havia estat per voler tornar a entrar a la pastisseria, he suposat que la senyoreta s'havia oblidat d'alguna cosa, de pagar, per exemple. Recullo l'escampadissa del contingut de la safata, que tot i estar molt ben embolicada no ha estat suficient per evitar la seva desintegració, i entro a l'establiment.

- Que es deu alguna cosa de la senyoreta que ha tingut aquest contratemps? – he preguntat al dependent o amo, que hi havia darrera el taulell.

- I tant! – ha dit ell – esperi.

Com que la cosa semblava que anava per llarg he insistit.

- Si us plau vol dir-me què li dec?

- Ui! Tinc molta feina, i he de comprovar què deu més, la senyoreta.

- Bé, però no pretindrà que jo – no m'ha deixat continuar.

- Ja li dic que haurà d'esperar que comprovi si hi ha alguna cosa més pendent – ha dit mentre atenia els altres clients, tots impacients i amb pressa, com sol passar.

No he pogut saber si tenia alguna cosa pendent la senyoreta perquè m'he despertat per anar a fer una visita al lavabo. He intentat retenir el somni, però molts detalls se m'han escapat: no sé qui eren les persones amb qui jo estava, no sé de quin establiment es tractava ni d'on era. L'única cosa inesborrable ha estat la personalitat de la senyoreta de la safata i la seva mirada de reprovació.

Sovint els somnis tenen relació amb els esdeveniments o circumstàncies del dia anterior, i en el primer moment ho he relacionat, però ara resulta que no recordo amb detall les vicissituds d'ahir. Què va passar ahir que tingui relació o hagi pogut influir perquè tingüés

aquest somni? Preocupat per retenir el somni m'he oblidat de la relació que podia tenir amb les vivències del dia anterior. El que si que sé és que vaig menjar massa per sopar, perquè si no, ben segur que no hauria somniat.

He de procurar retenir els somnis. N'hi ha que són terribles, espantosos, però també n'hi ha que són divertits, interessants o indesxifrables.

Això em recorda un dia, ja de nit, quan pujava al cotxe en tornar de veure un partit del Barça al Camp Nou amb l'autobús de la Peña. Vaig posar la ràdio i un senyor parlava al final d'un programa explicant que sovint somniava que l'atacaven i es veia obligat a tenir terribles lluites per defensar-se dels seus agressors. Era tant el frenesí que tenia per defensar-se, que havia de dormir sol, ja que si no la seva companya en sortia malparada. Amb una medicació adequada va aconseguir superar la situació. De tota manera, ell deia: "No hi he guanyat gaire res perquè durant una època somniava que viatjava i gràcies a aquells "viatges" conec tot el més important d'aquest planeta".

El somni més important que recordo i que hauríem de tenir sempre molt present és el d'aquell faraó que somniava set vaques grasses i set vaques seques, fins que un tal Josep li va desxifrar el seu significat: Després de set anys d'abundància i bones collites, vindrien set anys de sequera i males collites. Van muntar grans sitges per guardar el gra sobrant dels anys bons i van resistir bé les dificultats dels anys dolents.

Quan estem en èpoques de bonança, solem actuar com si aquesta hagués de durar sempre; costa molt resistir la temptació, i malbaratem els recursos aconseguits -- moltes vegades amb facilitat -- amb sumptuositats innecessàries; tot per satisfer la nostra vanitat.